

3. december – Valby, Danmark

"Kom nu Mads, vi skal ind i sommerfuglehuset, de andre er allerede klar." Benjamin prikkede ham på skulderen. Han havde faktisk godt hørt læreren kalde, men han gad bare ikke ind og se på de sommerfugle. De var så kedelige. Han ville meget hellere blive stående og kigge på aberne. De var sjove, og han havde lige set et naturprogram med spændende aber fra Ghana.

Nå, han måtte hen til de andre. Han samlede sin taske op og vendte sig om for at finde sin klasse. I det samme hørte han en lille tynd stemme sige: "Jeg kan ikke finde hjem." Mads stoppede op og så sig omkring. Der var ingen, der så ud som om, de ikke kunne finde hjem. Måske havde han hørt forkert. Han stod helt stille og kiggede lidt mere på aberne. Pludselig fik han øje på en pige fra skolen. Hun stod et stykke væk og var helt optaget af aberne. Han vidste godt, hvem hun var. Det var Lisa, som gik en klasse over ham – i 4c. De var altså også i Zoologisk Have i dag. "Hjælp mig med at finde hjem." Nu var stemmen der igen. Det lød næsten som om den kom inde fra aberne. Han kiggede over på Lisa. Havde hun også hørt stemmen?

"Mads, for pokker – vi har ledt og ledt efter dig. Hørte du ikke, at vi skulle ind til sommerfuglene?" Det var Louise, hans lærer, som kom løbende hen til ham sammen med Benjamin. "Nej - øh jo, men det var forbi der var nogen der..." Han gik i stå. Han kunne umuligt fortælle om stemmen, som måske kom fra en abe og om Lisa fra 4c, som måske også havde hørt det. Så ville han blive helt til grin. I forvejen sagde hans mor altid, at han skulle styre sin fantasi. I stedet sagde han bare: "Jeg var lige på vej hen til jer." Louise rystede på hovedet, men hun smilede heldigvis samtidig, mens de skyndte sig hen til de andre.

Da de var færdige med rundvisningen i sommerfuglehuset, skulle de hjem. Der var ikke tid til at gå tilbage til aberne. Mads havde ikke hørt så godt efter. Han havde mest tænkt på den lille, mærkelige stemme. Mens de stod og ventede, fik han et skub i ryggen. "Hov, det må du undskylde," lød en pigestemme. Hun greb fat i hans hånd, så han ikke faldt. Det var Lisa. Hun gik grinende videre sammen med et par andre piger.

Mens han stod og så efter hende, opdagede han, at han havde en seddel i hånden. Han stoppede den hurtigt i lommen. Bare der ikke var nogen, der havde set det.

Han skyndte sig hjem og gik ind på sit værelse. "I morgen halv otte ved fodboldmålet," stod der.

